

וּשְׁנֵי דְעֵלְמָא בְּהוּ תְלִיין, וְאִינוּן רְמִיזוּן בְּקֶרָא (דבריי
 הימים א כט) דְּלֶךְ יִי הַגְּדוּלָּה וְגו' שִׁירוּתָא דְּלֶהוֹן חֶס"ד
 וְסִיּוּמָא דְּלֶהוֹן מִמְ"לָכָה, בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵי"ת
 הַיָּמִים. אֲשֶׁתְּכַח שְׁבִיעָא אַחֲרֵי"ת.

וְכֹד אַתָּא הָאֵי לִילִיא דְּשְׁבִיעֵי אַתְחַזִּי אֵי אֲשֶׁתְּלִימו
 יוֹמוֹי בְּהָאֵי אַחֲרֵי"ת. וְאֵי הָאֵי צוֹלְמָא עֲלָאָה
 חַזִּי עָלֵיהּ, חֶס"ד אַל יתְהַדֵּר עָלֵיהּ בְּדַבְּקֵימִיתָא וְלֹא
 מִסְתַּפִּי מִהָאֵי דִינָא דְּעַד"ק וְאִיהִי בְּתַדִּיָּה בְּשִׁלְיָמו
 בְּחַדְוֹתָא וְאַהֲדַרְתָּ לִּיהּ אֲנַפִּין. וּבְגִין כֶּךָ אֶזְהַר לֹון
 קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְאַשְׁתַּזְבָּא מְדִינֹוי דְּהָאֵי
 עַד"ק, וְלַחֲפָאָה סֶפֶת שְׁלָמָא עָלֵיהּ וְלְמִיתַב בְּצֵלָא
 דְּמַהֲיִמְנוּתָא. הָדָא הוּא דְּכֶתִיב (ויקרא כ"ג) בְּסָפֹת תִּשְׁבּוּ
 שְׁבַעַת יָמִים לְאַכְלָלָא לְהָאֵי דְּרַנָּא דְּלַעִילָא וְלְאוּסָפָא
 בִּיהּ בְּרָכָה מִמֵּיין עֲלָאִין, בְּגִין דְּהָאֵי יוֹמָא שְׁבִיעָאָה

לשון הקודש

אל כל היום יחזור עליו בבתחלה, ולא
 פוחד מהדין הזה של צדק, והיא עמו
 בשלמות בחדוה ומחזירה לו פנים. ולכן
 הזהיר הקדוש ברוך הוא את ישראל
 להנצל מדיני הצדק הזה, ולכפות ספת
 שלום עליהם, ולשבת בצל האמונה. זהו
 שפירוש (ויקרא כג) בפסכת תשבו שבעת
 ימים, להכליל את הדרגה הזו למעלה

והשנים של העולם תלויים בהם, והם
 רמוזים בפתוב של (דבריי הימים-א כט) לך ה'
 הגדלה וגומר. ראשיתם חסד וסיומם
 ממלכה. בנסת ישראל. אחרית הימים
 שנמצאת שביעית אחרית.

וכשפא ליל השביעי הזה, נראה אם
 השתלמו הימים באחרית הזאת. ואם
 הצלם העליון הזה נראה עליו, אז חסד

אִתּוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲנִן מְקִיפִין לְהָאֵי מוֹזְבַח עֲלָאָה
בְּאֵינוֹן תִּרִין לְמוֹדִים דְּאֵינוֹן עֲרִבֵי נַחַל וְעַבְדִּין בְּהַ
נְסוּךְ הַמָּיִם וְיַהֲיִב צַדִּיק בְּאֵינוֹן שְׁתִּין דְּאֵינוֹן מִשְׁשַׁת
יְמֵי בְּרֵאשִׁית כֹּלָא בְּרוּזָא דְחֲכַמְתָּא.

וּלְבַתָּר (במדבר כ"ט) בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תַּהֲיֶה לָּכֶם.
עֲבַדוּ בְּנֵישְׁתָּא לְאֵינוֹן שְׁבַע יוֹמִין עֲלָאִין
וְעַבְדוּ יוֹמָא טַבָּא, בְּגִין דְּאִשְׁתְּזַבְתּוּן מְדִינוֹי דְּהָהוּא
יוֹמָא שְׁבִיעָאָה. בְּגִין כֶּךָ כְּתִיב בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוּתֵנוּ
לְקַבֵּל יוֹמָא תַנְיָנָא גְבוּרָה, חוֹלְקִיָּה דִּיצְחָק. בְּדִין אִית
לְפָר נָשׁ לְמַשְׁוֵי לְהָאֵי דְמוּתֵנוּ וְלֹאֲתַדְמִי בְּעוֹבְדוֹי
לְאֵינוֹן עֲלָאִין. וְכֹל דָּא לָמָּה בְּגִין דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יְהִב בִּידֵי דְבַר נָשׁ, דְּאִי בְּעֵי בַר נָשׁ לְמַדְמִי גְרַמִּיָּה
לְאֵינוֹן דְּלַעֲיָלָא אִשְׁתַּלִּים בְּהוּ וְלֹא מִסְתַּפִּי מֵהָאֵי
מִדַּת דִּינָא עֲלָאָה.

לשון הקודש

ימים עליונים, ועשויים טוב בגלל שנצלתם
מדינו של אותו יום שביעי. בגלל כך
כתוב בצלמנו כדמותנו, כנגד יום שני
גבורה, חלקו של יצחק, ואז יש לאדם
לשים את דמותנו הזאת ולהדמות
במעשיו לאותם העליונים. וכל זה למה?
בגלל שהקדוש ברוך הוא נתן בידי
האיש, אם רוצה האיש לדמות עצמו
לאותם שלמעלה, משתלם בהם, ולא

ולהוסיף בה ברכה ממים העליונים,
בגלל שיום זה הוא שביעי הוא כנסת
ישראל. אנו מקיפים את המזבח הזה
העליון באותם שני למודים שהם ערבי
נחל, ועושים בה נסוך המים, ונותן צדיק
באותם שתין שהם משששת ימי
בראשית, הכל בסוד החכמה.

ולאחר מכן (במדבר כט) ביום השמיני עצרת
תהיה לכם, תעשו כגום לאותם שבָּעָה

וַיֵּרְדוּ בְדָגַת הַיָּם לְקַבֵּל דְרָגָא דְנַעֲ"ח דְאַחִיד בֵּיהּ
 מִשָּׁה דְגַת הַיָּם בְּהַהוּא דְרָגָא אֶתְבְּרִיאוּ
 וַיְהִיב לֹון סְתִימָא דְסְתִימִין חִילָא לְמִשְׁלַט עָלֵיהּ.
 אִי דָמִי בָר נָש לְעֵלְאִין, וְאִי לָא דָמִי לְעֵלְאִין יֵרְדוּ.
 וְנוּנִי יַמָּא שְׁלַטִּין בְּהוּ בְבַנֵּי נַשָּׂא. וּבְגִין כֶּךָ אֶזְהִירַת
 לֹון אֹרְיִיתָא דְאַתִּיחִיבַת עַל יְדֵי דְמִשָּׁה (דְבָרִים ל')

וּבְחֶרֶת פְּתִימִים.

תָּא חַזִּי, מִשָּׁה בַד אֶתְרַמִּי לְיַמָּא לֹא שְׁלַטוּ עָלֵיהּ
 נוּנִי יַמָּא וְלֹא אֶסְתְּפִי מִנֵּיחֹו בְגִין דְאִיהוּ הָהּ
 זְמִין לְקַרְבָּא לְעֵילָא וְלֹאֲתִדְבְּקָא בְּקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 וְלִבְתָּר כֶּךָ אֶתְדַבֵּק שְׁלִיט עַל נוּנִי יַמָּא. וְרַמְזוּ לְאַחֲרֹן
 אַחֲוֵי דִימְחֵי יַת יַמָּא וַיִּמּוֹתוּן נוּנִי וְאִיהוּ לָא עֶבֶד
 חֲכִי, בְגִין דְהִתִּיא דְרָגָא דִילִיחֵ שְׁלִיט עָלֵיהּ וַיְהִי
 אֶתְבְּרִיאוּ וְלֹא בְעָא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דִימְחֵי אִיהוּ,

לשון הקודש

פּוֹחַד מִמַּדַּת הַדִּין הַעֲלִיּוֹנָה.

וַיֵּרְדוּ בְדָגַת הַיָּם - בְּגִנְד הַדְרָגָה שֶׁל
 גִּצְח שְׁאֲחֹו בְּהַ מִשָּׁה, שְׁדָגַת הַיָּם נִבְרָאוּ
 בְּאוֹתָהּ דְרָגָה (סְפִירָה), וְנָתַן לָהֶם נִסְתֵּר
 הַנְּסִתְרִים כַּח לְשִׁלַּט עֲלֵיהֶם אִם דּוּמָה
 אָדָם לְעֲלִיּוֹנִים, וְאִם לֹא דּוּמָה לְעֲלִיּוֹנִים
 - יֵרְדוּ, וְדָגֵי הַיָּם שׁוֹלְטִים בָּהֶם בְּבַנֵּי
 אָדָם, וְלִכֵּן הִזְהִירָה אוֹתָם הַתּוֹרָה שְׁנַתְּנָה
 עַל יְדֵי מִשָּׁה, (דְבָרִים ל') וּבְחֶרֶת פְּתִימִים.

בַּא רְאָה, מִשָּׁה, כְּשֶׁנִּזְרַק לָיִם, לֹא שְׁלַטוּ
 עָלָיו דָּגֵי הַיָּם וְלֹא פָחַד מֵהֶם, בְּגִלְל
 שֶׁהוּא הָיָה עֲתִיד לְהִתְקַרֵּב לְמַעְלָה
 וְלִדְבֵּק בְּקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹאֲחַר
 שְׁנִדְבֵּק, שְׁלַט עַל דָּגֵי הַיָּם, וְרַמְזוּ לְאַחֲרֹן
 אַחֲוֵי שְׂיִכְּה אֶת הַיָּם וַיִּמּוֹתוּ הַדָּגִים, וְהוּא
 לֹא עָשָׂה כֶּךָ, בְּגִלְל שְׁאוֹתָהּ דְרָגָה שְׁלוּ
 שׁוֹלְטֵת עֲלֵיהֶם וּבְהַ נִבְרָאוּ, וְלֹא רָעָה
 הַקַּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִכְּה הוּא כְּשֶׁבִיל

בְּגִין לְאֶתְהַפְּכָא לְהוּ לְאוֹיֵב. וְכַד בַּר נָשׁ אָזִיל בְּאַרְחֻי
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּתִיב עָלֵיהּ (ישעיה מ"ג) כִּי תַעֲבוֹר
 בְּמִים אִיתְךָ אֲנִי וְגו'. דְּהָא וַיֵּרְדוּ בְּדַגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם לְקַבֵּל דְּרָגָא דְשָׁמַיִם. דְּבַהֲהוּא דְרָגָא שְׁלִיט
 עָלֵיהּ וְדָא תַפְאָרְתָּ.

וְאַף עַל גַּב דְּבַדְרָגָא דְנַצְ"ח אֲתַעֲבִידוּ כָּל נוּגֵי יַמָּא
 וְעוֹפֵי, לָא כְּתִיב תַּמָּן אֲלֵא עוֹף פִּנְף אֲכָל
 הַשָּׁתָא קָרִי לְהוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּגִין דְּבַר נָשׁ לָא שְׁלִיט
 עָלֵיהּ אֲלֵא מַסְטָרָא דְשָׁמַיִם. וּבַבְּהִמָּה שְׁלִיט עָלֵיהּ
 בְּרָזָא דְהוּ"ד דִּיחֵיב לֵיהּ סִינְעָא דְהָא בְּהִהוּא יוֹמָא
 אֲתַבְּרִיאוּ בְּעִירָן. וּבְכָל הָאָרֶץ שְׁלִיט בְּרָזָא דְעָדִי"ק
 דְּאֶקְרִי כ"ל וְאִיהוּ שְׁלִיט עַל הָאָרֶץ אֲרַעָא עֲלָאָה.
 הַכִּי נָמִי בַר נָשׁ לְתַתָּא שְׁלִיט עַל אֲרַעָא תַתָּאָה בְּגִין
 דְּכוּלָּא בֵּיתָהּ. וּבְכָל הָרְמִישׁ הָרְמִישׁ עַל הָאָרֶץ שְׁלִיט

לשון הקודש

שְׁבִין אָדָם לָא שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם אֲלֵא מַצַּד שֶׁל
 שָׁמַיִם. וּבַבְּהִמָּה – שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם בְּסוּד שֶׁל
 הוּד שְׁנוּתָן לוֹ סִינְעָא, שְׁהִרֵי בְּאוֹתוֹ יוֹם
 נִבְרָאוּ הַבְּהִמּוֹת. וּבְכָל הָאָרֶץ – שׁוֹלֵט
 בְּסוּד שֶׁל עֲדִיק שְׁנַקְרָא כָּל, וְהוּא שׁוֹלֵט עַל
 הָאָרֶץ, אָרֶץ הַעֲלִיּוֹנָה. כִּד גַּם אָדָם לְמַטָּה
 שׁוֹלֵט עַל אָרֶץ הַתַּחְתּוֹנָה, מְשׁוּם שֶׁהַכֹּל בּוֹ.
 וּבְכָל הָרְמִישׁ הָרְמִישׁ עַל הָאָרֶץ – שׁוֹלֵט
 עֲלֵיהֶם אָדָם מְסִינְעָא שְׁנַתָּן לוֹ מֵאָרֶץ הַחַיִּים,

לְהַתְּהַפֵּךְ לָהֶם לְאוֹיֵב. וּכְשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ
 בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּתוּב עֲלָיו
 (ישעיה מ"ג) כִּי תַעֲבוֹר בְּמִים אִתְךָ אֲנִי וְגוּמַר.
 שְׁזַה וַיֵּרְדוּ בְּדַגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם.
 בְּנִגְדַּד דְּרָגָה שֶׁל שָׁמַיִם, שְׁבְּאוֹתָהּ דְּרָגָה
 שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, וְזוֹ תַפְאָרְתָּ.

וְאַף עַל גַּב שֶׁבְּדַרְגַּת הַנְּצִחַ גַּעֲשׂוּ כָּל דְּגֵי
 הַיָּם וְהָעוֹפּוֹת, לָא כְּתוּב שָׁם אֲלֵא עוֹף כְּנָף,
 אֲכָל עֲכָשׁוּ קָרָא לָהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם, בְּגִלְלַ

עֲלִייהוּ בָּר נָשׁ מְסִינְעָא דְאַתְיָהִיב לִיה מְאַרְיָן תְּחִיִּים
מְלָכוֹת עֲלָאָה: (עד כאן מההשמטות)

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּפִקּוּדֵי אֹרִייתָא. וְאָמַר פִּקּוּדֵי
אֹרִייתָא דִּיהֵב קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
בְּלָהוּ בְּאֹרִייתָא בְּאַרְח בְּלָל בְּתִיבֵי:

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. תָּדָא הִיא פִּקּוּדָא קְדָמָא"ה
דְּכָלָא. וְאִקְרִי פִּקּוּדָא דָּא יִרְאֵת יִי דְאִקְרִי
רֵאשִׁית. דְּבְתִיב, (תהלים קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יִי. (משלי
א) יִרְאֵת יִי רֵאשִׁית דַּעַת. בְּגִין דְּמַלְּחָה דָּא רֵאשִׁית
אִקְרִי. וְדָא אִיהִי תִרְעָא לְאֶעְלָא גּוֹ מְהִימְנוּתָא. וְעַל
פִּקּוּדָא דָּא אֲתַקְיִים כָּל עֲלָמָא.

יִרְאֵה אֲתַפְרֵשׁ לְתַלְתַּת סְטָרִין. תְּרִין מְנַיִיהוּ לִית בְּהוּ
עִיקְרָא בְּדָקָא יְאוּת, וְחַד עִיקְרָא דִּירְאֵה.

לשון הקודש

המלכות העליונה: (ע"כ מההשמטות)

(תהלים קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'. (משלי

א) יִרְאֵת ה' רֵאשִׁית דַּעַת. משום שדבר
זה נקרא ראשית, וזה השער להבנים
לתודת האמונה, ועל המצוה הזו מתקנים
כל העולם.

היראה נפרדת לשלשה צדדים, שנים
מהם אין בהם עקר פראוי, ואחד עקר
של יראה. יש אדם שירא מהקדוש ברוך

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה
וְאָמַר, מַצּוֹת הַתּוֹרָה שְׁנַתֵּן הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּלֵן בְּתוֹבוֹת
בַּתּוֹרָה בְּדָרֶךְ בְּלָל.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. זוהי המצוה
הראשונה של הכל. ונקראת מצוה זו
יראת ה', שנקראת ראשית, שכתוב

אֵת בַּר נֶשׁ דְּדָחִיל מְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דִּי יִחְוֶן
 בְּנוּהֵי וְלֹא יָמוּתוּן. אִו דָּחִיל מְעוֹנְשָׁא דְגוֹפִיָּה אִו
 דְּמָמוּנִיָּה. וְעַל דָּא דָּחִיל לִיָּה תְּדִיר. אֲשֶׁתִּבַּח יִרְאָה
 דְּאִיהוּ דָּחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שְׂוֵי לְעַקְרָא.
 אֵת בַּר נֶשׁ דְּדָחִיל מִן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּדָחִיל
 מְעוֹנְשָׁא דֶּהֱהוּא עָלְמָא וְעוֹנְשָׁא דְגִיְהִנְם. תֵּרִין אֵלִין
 לָא עֵיקְרָא דִּירְאָה אֲנּוּן וְשֶׁרְשָׁא דִּילִיָּה.

יִרְאָה דְּאִיהֵי עַקְרָא, לְמַדְחַל בַּר נֶשׁ לְמֵאֲרִיָּה בְּגִין
 דְּאִיהוּ רַב וְשְׁלִיט עַקְרָא וְשֶׁרְשָׁא דְכָל
 עָלְמִין וְכָלָא קַמִּיָּה כְּלָא חֲשִׁיבִין. כְּמָה דְּאֶתְמַר (דְּנִיָּאל
 ד) וְכָל דִּי יִרִי אֲרַעָא כְּלָא חֲשִׁיבִין. וְלִשְׂוֹאָה רְעוּתִיָּה
 בְּהֵהוּא אֶתְר דְּאֶקְרִי (נ"א ב) יִרְאָה.

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וּוֵי אִי אִימָא וּוֵי אִי לָא
 אִימָא. אִי אִימָא יִנְדַּעוֹן חֲיִיבִין הוּד יִפְלַחוֹן

 לשון הקודש

הִירְאָה שֶׁהִיא עַקְר, שְׁאָדָם יִרְא
 מִרְבוּנוּ מְשוּם שֶׁהוּא גְדוֹל וְשְׁלִיט, עַקְר
 וְשֶׁרֶשׁ שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהַכָּל לִפְנֵי
 כְּלָא חֲשׁוּבִים, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (דְּנִיָּאל ד) וְכָל
 דִּי יִרִי הָאָרֶץ כְּאֵינָם חֲשׁוּבִים, וְלִשִׁים אֶת
 רְעוּנוֹ בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם שְׁנַקְרָא יִרְאָה.
 בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִו אִם אִמַּר,
 וְאִו אִם לָא אִמַּר. אִם אִמַּר - יִדְעוּ

הוּא כְּדִי שִׁיחֵיו בְּגִין וְלֹא יָמוּתוּ, אִו שִׁירָא
 מְעַנְשׁ שֶׁל גּוֹפּוֹ אִו שֶׁל מָמוּנוֹ, וְעַל כֵּן יִרְא
 מִמֶּנּוּ תְּמִיד. נִמְצְאָת הִירְאָה שֶׁהוּא יִרְא
 מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָא שֵׁם אוֹתָהּ
 לְעַקְר. יֵשׁ אָדָם שְׁפוּחַד מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשוּם שְׁפוּחַד מְעַנְשׁ אוֹתוֹ הָעוֹלָם
 וּמְעַנְשׁ הַגִּיְהִנְם. שְׂנֵי אֵלֶּה לָא עַקְר שֶׁל
 יִרְאָה הֵם וְהַשֶּׁרֶשׁ שֶׁלּוֹ.

לְמַאֲרִיהוֹן. אִי לָא אִימָא יאַבְדוֹן חֲבַרְיָא מְלָה דָּא.
 בְּאַתְר דִּירָאָה קְדִישָׁא שְׂרִי, מְלַרְע אִית יִרְאָה רְעָה
 דְּלָקִי וּמְחִי וּמְקַטְרַג וְאִיהִי רְצוּעָה לְאַלְקָאָה חֵי־בְיָא.
 וּמָאן דְּדַחִיל בְּגִין עוֹנָשׁ דְּמִלְקִיּוֹתָא וְקַטְרוּנָא כְּמָה
 דְּאַתְמָר. לָא שְׂרִיא עֲלִיהּ תְּהִיא יִרְאֵת יִי דְּאִיקְרִי
 יִרְאֵת יִי לְחַיִּים. אֶלָּא מָאן שְׂרִיא עֲלִיהּ תְּהִיא יִרְאָה
 רְעָה. וְאַשְׁתַּכַּח דְּשְׂרִיא עֲלִיהּ תְּהִיא רְצוּעָה יִרְאָה
 רְעָה וְלֹא יִרְאֵת יִי.

וּבְגִין כִּד אַתְר דְּאִיקְרִי יִרְאֵת יִי רֵאשִׁית דַּעַת אִקְרִי.
 וְעַל דָּא אַתְּפִלִּיל חֲבָא פְּקוּדָא דָּא. וְדָא
 עֲקָרָא וִיסוּדָא לְכָל שְׂאָר פְּקוּדֵין דְּאוּרִיּוֹתָא. מָאן
 דְּנָטִיר יִרְאָה (דָּא) נָטִיר כִּלְאָ. לָא נָטִיר יִרְאָה לָא נָטִיר
 פְּקוּדֵי אוּרִיּוֹתָא, דִּהָא דָּא תִרְעָא דְכִלְאָ. וּבְגִין כִּד
 כְּתִיב בְּרֵאשִׁית דְּאִיהִי יִרְאָה, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם

לשון הקודש

וּנְמַצָּא שְׁשׁוּרָה עֲלִיו הַרְצוּעָה תְּהִיא,
 יִרְאָה רְעָה וְלֹא יִרְאֵת הִי.

וּמִשׁוּם כִּד הַמְּקוּם שְׁנִקְרָא יִרְאֵת הִי
 נִקְרָא רֵאשִׁית דַּעַת, וְעַל כֵּן נִכְלַלַת כָּאֵן
 הַמְצֻנָה הַזֶּה, וְזֶה הַעֲקָר וְהִיסוּד לְכָל שְׂאָר
 הַמְצֻנוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. מִי שְׁשׁוּמֵר הַיִּרְאָה
 הַזֶּה – שׁוּמֵר הַכֹּל. לֹא שׁוּמֵר יִרְאָה – לֹא
 שׁוּמֵר אֶת מְצֻנוֹת הַתּוֹרָה, שְׁהֵרִי זֶה
 הַשְּׁעַר שֶׁל הַכֹּל. וּמִשׁוּם כִּד פְּתוּב

הַרְשָׁעִים אִיךְ יַעֲבְדוּ אֶת רַבּוֹנָם. אִם לֹא
 אָמַר – יַאֲבְדוּ הַחֲבֵרִים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה.
 בְּמִקּוּם שְׁשׁוּרָה יִרְאָה קְדוּשָׁה, מִלְּפָנֶיהָ
 יֵשׁ יִרְאָה רְעָה שְׁמִלְקָה וּמִכְּפָה וּמְקַטְרַגָּת,
 וְהִיא הַרְצוּעָה לְהִלְקוֹת אֶת הַרְשָׁעִים, וּמִי
 שְׁפוּחַד בְּגִלְל עוֹנָשׁ הַמִּלְקוֹת וְהַקְטְרוּג
 כְּמוֹ שְׁנֵת־בְּאָר, לֹא שׁוּרָה עֲלִיו אוּתָהּ
 יִרְאֵת הִי שְׁנִקְרָאת יִרְאֵת הִי לְחַיִּים. אֶלָּא
 מִי שׁוּרָה עֲלִיו? הַיִּרְאָה הַרְעָה תְּהִיא.